05/04/2020

Μνημόσυνο του Μητροπολίτου πρ. Πειραιώς στην Ι.Μ. Ταξιαρχών Πηλίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στην Ιερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου λειτούργησε σήμερα, Κυριακή Ε΄ Νηστειών της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος. Η Θεία Λειτουργία τελέστηκε κεκλεισμένων των θυρών για τους προσκυνητές, στο πλαίσιο των μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το 40νθήμερο Μνημόσυνο του Μακαριστού Γέροντός του, Μητροπολίτου πρ. Πειραιώς κυρού Καλλινίκου.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, παίρνοντας αφορμή από την Ευαγγελική περικοπή, επεσήμανε τί σημαίνει να είναι κανείς μαθητής του Χριστού και αληθινό μέλος της Εκκλησίας: «Ο Χριστός μάς καλεί σε στιγμές μικρής και μεγάλης θυσίας, στιγμές διακονίας της σωτηρίας όλων των ανθρώπων. Οι ευθύνη ημών των πιστών είναι πολύ μεγάλη για την σωτηρία των άλλων. Καλούμαστε να διακονήσουμε κάθε άνθρωπο, για την σωτηρία του. Το ίδιο έπραξε και ο Χριστός, ο Οποίος ανέβηκε στον Σταυρό, για να διακονήσει την ανθρώπινη σωτηρία και έφθασε στο έσχατο σημείο της ανθρώπινης ταπείνωσης....».

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε, στην συνέχεια, ότι «τούτες, ιδιαίτερα, τις μέρες, καλούμαστε να γίνουμε θυσία. Ό,τι κάνουμε, το κάνουμε με πλήρη επίγνωση ότι διακονούμε τον ελάχιστο αδελφό μας. Αν δε βιώσουμε με αυτή την λογική όσα συμβαίνουν, τότε αλίμονο, θα χάσουμε κάθε πνευματικό κέρδος».

Μιλώντας για την σήμερα εορταζόμενη Οσία Μαρία την Αιγυπτία, επεσήμανε ότι «αυτό που την οδήγησε στην μετάνοια ήταν η στέρηση της δυνατότητας να εισέλθει στον Ναό. Αυτό προκάλεσε μέσα της τεράστιο συγκλονισμό, καθώς ένιωσε ότι η θύρα της αγάπης του Θεού ήταν κλειστή γι΄ αυτήν. Και, νιώθοντας τον εσωτερικό συγκλονισμό, ζήτησε από την Παναγία ν' ανοίξει και γι' αυτήν η θύρα του ελέους. Η μετάνοιά της ήταν ο τρόπος αποκατάστασης της σχέσης της με τον Θεό. Αλλά δεν έμεινε εκεί. Η αλλαγή της την οδήγησε σε μια ζωή, έκτοτε, μεγαλύτερης μετάνοιας, άσκησης και στέρησης της Ευχαριστίας, επί 47 έτη. Και μόλις, λίγο πριν την κοίμησή της, αξιώθηκε να λάβει την Θεία Ευχαριστία. Το παράδειγμά της γίνεται αφορμή ν' αναρωτηθούμε ποια είναι η στάση μας τούτο τον καιρό. Υπάρχει η παγίδα να επιμείνουμε να γευτούμε την χαρά που στερούμαστε, αλλά αυτή η επιμονή έχει μέσα της την φύτρα του εγωισμού. Οι πόρτες θα μείνουν κλειστές, για να μεγαλώσει μέσα μας η λαχτάρα και ν΄ αναλογιστούμε με πόση μετάνοια ζούμε. Η αυτάρκεια είναι μέγας κίνδυνος μέσα στην Εκκλησία. Τώρα που ήρθε η στέρηση, οφείλουμε να μην σκανδαλίσουμε κανένα, να στερηθούμε, ώστε να μην υπάρξει κανείς που θα σκανδαλιστεί εξαιτίας μας…».

Ο Ποιμενάρχης παρατήρησε ότι «η άνοδός μας στα Ιεροσόλυμα φέτος θα είναι αληθινή ανάβαση αυτογνωσίας, ταπείνωσης, υπομονής και μέγιστης έκφρασης αγάπης και θυσίας για όλους. Μη βαστούμε να καταλογίσουμε ευθύνες ή να ξεχωρίσουμε από τους άλλους, γιατί τότε δεν θα είμαστε αληθινοί μαθητές του Χριστού». Κάλεσε, τέλος, σε ζωντανή και θερμή προσευχή στα σπίτια μας και ζωντανή άσκηση, «που θα είναι η δική μας θυσία για την σωτηρία όλων των ανθρώπων. Να έχουμε απόλυτη βεβαιότητα στην Ανάσταση του Χριστού, που θα την ζήσουμε, εφόσον δείξουμε αγάπη και με ταπείνωση διακονήσουμε τους αδελφούς μας, εφόσον μετανοήσουμε ενώπιον του Θεού. Θα έρθει και πάλι η στιγμή που και πάλι η Ευχαριστία θα είναι εμπειρία Αναστάσεως».

Αναφερόμενος στον Μακαριστό Γέροντα Καλλίνικο, ο Σεβασμιώτατος, τόνισε ότι «προλάβαμε να τον αποχαιρετήσουμε όπως άρμοζε στον ίδιο και στο έργο που επετέλεσε στην Εκκλησία. Υπήρξε ο πατέρας και παιδαγωγός της ζωής μας, μας δίδαξε να αγαπούμε τον Χριστό και την Εκκλησία Του, να διακονούμε τον άνθρωπο, να αγαπούμε την Θεία Λατρεία, να διδάσκουμε περισσότερο με το παράδειγμα και λιγότερο με τα λόγια. Πίστευε στην ενότητα της Εκκλησίας, γνώριζε να συγχωρεί, αναδείκνυε τα χαρίσματα των συνεργατών του, ήλκυε ανθρώπους κοντά στον Χριστό, υπήρξε πνευματικός πατέρας αναρίθμητων κληρικών και λαϊκών και είχε τέλη Χριστιανά. Κρατούμε την μνήμη του. Το παράδειγμά του θα μας διδάσκει πάντοτε και είμαστε βέβαιοι ότι προγεύεται των αγαθών του Παραδείσου».